

[Justitsministeren]

række særlige situationer og politiets fremgangsmåder ved eftersøgninger, opklaring af forbrydelser osv., hvor det i betænkelig grad ville kunne nedsætte politiets effektivitet, hvis alle og enhver kunne gøre sig bekendt med de detaljerede retningslinjer. Spørgsmålet om offentliggørelse af rigspolitechefens kundgørelse er derfor ikke så enkelt, som forslagsstillerne vil gøre det til, og jeg må på den nævnte baggrund tage afstand fra det foreliggende beslutningsforslag. Men jeg kan i øvrigt tilføje, at der gennem nogen tid hos rigspolitechefen netop har foregået overvejelser i retning af at gøre kundgørelsessamlingen offentligt tilgængelig i et vist omfang, måske et betydningsfuldt omfang, det tør jeg ikke sige nu, men i hvert fald i et omfang, som den ikke er tilgængelig i i øjeblikket.

Som det fremgår af det, jeg har sagt, er der områder, hvor der er berørt problemer, som overvejes, diskuteres og undersøges, og det vil formentlig føre til ændringer i den gældende retstilstand, men det er overvejelser, det er problemstillinger, som vil blive løst, uden at det er nødvendigt at gøre brug af de forslag, der er lagt på folketingets bord her. Jeg vil også gerne sige, at forslagene naturligvis alle sammen er udtryk for en prisværdig intention i den forstand, at ingen kan ønske, at politiets effektivitet skal gå forud for alt andet, men vi må jo også gøre os klart, at svækker vi på en urimelig måde politiets effektivitet – på en urimelig måde, og det mener jeg man gør i kraft af nogle af disse forslag – svækker man også politiets muligheder for at forhindre og opklare lovovertrædelser. Jeg ved ikke, om VS er tilfreds med den opklaringsprocent, vi har i øjeblikket. Den er faldende for hvert år på grund af stigningen i kriminaliteten, på grund af, at der ikke har været nogen væsentlig stigning i det mandskab, der sættes ind. Denne opklaringsprocent er klart faldende, og jeg synes, at man ser for ensidigt på dette væsentlige samfundsproblem, hvis man alene gang på gang ønsker at svække politiets effektivitet.

Erik B. Smith (S):

Forslagsstillerne betegner de forslag, vi i dag behandler, som forslag om kontrol med politiet. De er en del af de mange forslag til ændring af retsplejeloven, de tre VSere har fremsat, og som de siger har til formål at

styrke retssikkerheden og de demokratiske rettigheder.

Det første forslag i denne pakke om, identifikation bestemmer, i § 113 a, hvornår politiet må optræde i civil. Lad det være sagt straks, at bestemmelsen er alt for snæver, bl. a. fordi den derved begrænser politiets muligheder for i ubemærket for foretage iagttagelser til brug for senere forfølgning af strafbare handlinger. Jeg er selvfølgelig enig i, at det er af værdi for retssikkerheden, at borgerne umiddelbart gennem en uniform kan konstatere, at her er der en person, der er udstyret med en særlig politimyndighed. Patruljering og opretholdelse af den offentlige fred må derfor som hovedregel også ske i uniform. Det vil være interessant at få oplyst under udvalgsarbejdet, hvornår politiet faktisk bærer uniform i disse situationer, og i hvilket omfang og efter hvilke retningslinjer man optræder i civil.

Bestemmelserne i § 113 b svarer i det store og hele til punkterne 5 til og med 7 i rigspolitechefens kundgørelse 2, nr. 32. Hvorfor dog gøre bestemmelserne til lovstof i retsplejeloven? En begrundelse, der bygger på en udokumenteret påstand om, at reglerne i dag ikke tages alt for bogstaveligt, er i al fald ikke tilstrækkelig for den socialdemokratiske gruppe.

Lovforslag nr. L 33 lyder ganske fornuftigt, når det drejer sig om privatpersoner, men når man som modsætningsslutning heraf kan udlede, at myndighedspersoner altid kan fotograferes, åbner vi for en form for moderne bandlysning, og det er vi ærlig talt temmelig meget imod.

Den dokumentation, forslagsstillerne fremlægger i bilagene for den gældende retstilstand, synes jeg nok kan berettiggøre til stilfærdigt at bemærke, at vi har behov for at få en klargøring af retstilstanden, men det skal blot ikke være på VS' præmisser.

Lovforslag nr. L 34 om at lovliggøre aflytning af politiets interne radiokommunikation forekommer mig i bedste fald at være idiotisk. Den mest selvfølgelig begrundelse til at imødegå lovforslaget leverer forslagsstillerne selv i bemærkningernes andet afsnit, hvor det hedder:

»Det kan forekomme ganske selvfølgeligt, at der findes et forbud mod at aflytte politiradioen, fordi forbrydere gennem en sådan